

Til stk. 1.

Forslaget går ud på, at afgørelser, der er truffet af fritidsnævnet som første instans, i administrativ henseende afgøres endeligt af fritidskommissionen. Man har overvejet, om forslaget betyder en urimelig forringelse af borgernes klagemuligheder, men man skønner, at det vil være formålstjenligt at afskære rekurs til ministeren i sager, der må karakteriseres som bagatelsager. I de tilfælde, hvor fritidsnævnets afgørelse ikke kan betragtes ud fra denne synsvinkel, jfr. til eksempel §§ 4 og 39, skønner man, at det i relation til borgerne er en tilstrækkelig garanti, at nævnets afgørelse kan indbringes for kommissionen til efterprøvelse.

Den foreslåede ordning er i overensstemmelse med almindelig praksis inden for forvaltningen, hvor det hyppigt forekommer, at en administrativ afgørelse ikke kan påklages helt op til vedkommende minister.

Som klageberettiget anses enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i ophevelse eller omgørelse af en administrativ afgørelse.

Af praktiske årsager foreslås det, at det i de bestemmelser, der skal udfærdiges om klagevejen, fastslås, at eventuelle klager indsendes gennem fritidsnævnet til fritidskommissionen. En sådan fremgangsmåde indebærer den fordel, at nævnets kommentarer kan vedlægges klagen ved fremsendelsen af denne.

Til stk. 2.

Forslaget i 1. punktum er i overensstemmelse med almindelig forvaltningspraksis. Ud fra tilsvarende betragtninger som anført i bemærkningerne til stk. 1 forudsættes det, at eventuelle klager over fritidskommissionens afgørelser fremsendes til ministeren gennem kommissionen.

I 2. punktum foreslås det derimod, at rekurs helt afskæres. En sådan ordning er sjældent forekommende i almindelig forvaltningspraksis. Baggrunden for at stille forslag om, at kommissionens afgørelse i de tre nævnte tilfælde — udarbejdelse af regler for fællesarrangementer i voksenundervisningen og fritidsvirksomhed i ungdomsskolen samt dispensation fra aldersbetingelserne til ungdoms- og senior klubber — er, at der i alle tre tilfælde er tale om afgørelser i sager af mindre væsentlig betydning, men hvor kendskabet til de lokale forhold derimod er af afgørende betydning for den beslutning, der træffes. Rekurs til ministeren skønnes i disse tilfælde blot at medføre en forsinkelse i sagen, uden at der er grund til at tro, at ministeren i langt de fleste tilfælde vil fravige fritidskommissionens skøn, der,

som nævnt ovenfor, er baseret på et indgående kendskab til de lokale forhold.

Kapitel 2.

Arbejdsgruppen foreslår, at den både i Grønland og Danmark almindelige betegnelse „aftenskole“ erstattes med betegnelsen „voksenundervisning“. Man ønsker derigennem at understrege, jfr. også formuleringen af § 20, at undervisningen kan finde sted såvel i dag- som i aften timerne.

Kapitlet bygger på reglerne i den danske lovs kapitel III med forskellige ændringer.

Det foreslås således, at antallet af foranstaltninger indskrænkes til følgende: holdundervisning (i den danske lov benævnt „aftenskole“), studiekredse og foredragsrækker. Derimod fræmsættes der ikke forslag om aftenhøjskoler, hvilket betyder en fravigelse fra såvel den danske lov som fra aften- og ungdomsskolebekendtgørelsen.

Det hidtidige behov for aftenhøjskole har været yderst beskedent. I skoleåret 1969/70 blev der således kun anvendt 3/4 pct. af samtlige timer indenfor voksenundervisningen i aftenhøjskolen.

Uanset at behovet for aftenhøjskoletimer givet vil være stigende i de kommende år, forekommer det ikke rimeligt — under hensyn til den tilstræbte forenkling af lovforslaget — at udvide forslaget med denne foranstaltning. Lovforslagets bestemmelser om voksenundervisning er så tilpas rummelige, at der i givet fald er plads for aftenhøjskolelignende former.

Modsat den danske lov indeholder lovforslaget heller ingen særlige bestemmelser om erhvervs-mæssige kursus og forberedelseskursus.

Den omstændighed, at erhvervs-mæssige kursus er uomtalte i lovforslaget, er ikke ensbetydende med, at sådanne kursus ikke vil kunne afholdes. Det er tværtimod tanken at afholde erhvervs-mæssige kursus, men hjemmelen hertil skal søges i de bestemmelser, der i øvrigt er givet om voksenundervisning. Det forudsættes, at de brancher, de pågældende erhvervs-mæssige kursus vedrører, kan stå inde for, at kurset i henseende til form og indhold har den fornødne erhvervs-mæssige værdi.

Medens forberedende prøver for voksne, f.eks. statskontrollerede prøver i enkelte fag svarende til 9. og 10. klasseprøverne i folkeskolen og teknisk forberedelseseksamen, i Danmark afholdes som forberedelseskursus, foreslås det af praktiske grunde, at al prøveforberedende undervisning i Grønland samles under ungdomsskolen, der således på dette område står åben for personer over 18 år, jfr. bemærkningerne til § 23. stk. 1, nr. 2.

Arbejdsgruppen har endvidere drøftet, hvorvidt